

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ / ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
NATIONAL GALLERY AND ALEXANDROS SOUTZOS MUSEUM / NAFPLION ANNEX

ΣΩΜΑΤΟ ΓΡΑΦΪΕΣ

Σύγχρονη ελληνική ζωγραφική
από τη Συλλογή Σωτήρη Φέλιου

SOMATOGRAPHIES
Contemporary Greek Painting
from the Sotiris Felios Collection

Ίδρυμα «Η Άλλη Αρκαδία»
"The other Arcadia" Foundation

**ΣΩΜΑΤΟ
ΓΡΑΦΕΣ**

Σύγχρονη ελληνική ζωγραφική από τη Συλλογή Σωτήρη Φέλιου
Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου
Παράρτημα Ναυπλίου
12 Ιουλίου - 14 Οκτωβρίου 2013

SOMATOGRAPHIES

Contemporary Greek Painting from the Sotiris Felios Collection
National Gallery – Alexandros Soutzos Museum
Nafplion Annex
July 12th – October 14th 2013

ΕΚΘΕΣΗ / EXHIBITION

Οργάνωση / Organisation

Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου
National Gallery - Alexander Soutzos Museum
Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία»
"The *other* Arcadia" Foundation

Επιμέλεια / Curator

Λαμπρινή Καρακούρη-Ορφανοπούλου
Lambriini Karakourti-Orphanopoulou

Συντονισμός / Coordination

Φανιώ Μιχαλοπούλου
Fanió Michalopoulou

Μεταφορά και ανάρτηση έργων / Transport and work installation

Move Art S.A

Ασφάλιση έργων τέχνης / Insurance of works

Karavias & Associates Coverholder at LLOYD'S

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ / CATALOGUE

Κείμενο / Text by

Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
Marina Lambraki-Plaka

Μετάφραση / Translation

Λία Κολέτσου
Lia Koletsou
Γεωργία Τσιλίκη
GeorgiaTsiliki

Σχεδιασμός καταλόγου / Creative Design

Peak Publishing

Εκτύπωση / Printing

Μπάξας Α.Ε.
Baxas S.A.

Φωτογραφίες έργων / Photography credits

Γιάννης Βαχαρίδης
Yannis Vacharidis
Οδυσσεάς Βαχαρίδης
Odysseas Vacharidis
Ναταλία Τσουκαλά
Natalia Tsoukala

ISBN: 978-618-80800-0-3

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του παρόντος έργου εν όλω ή εν μέρει,
με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του Ιδρύματος
«Η άλλη Αρκαδία».

It is forbidden to reproduce the present work or parts of it,
by any means or procedure, without the prior written consent
of "The *other* Arcadia" Foundation.

ΣΩΜΑΤΟ ΓΡΑΦΪΕΣ

Σύγχρονη ελληνική ζωγραφική
από τη Συλλογή Σωτήρη Φέλιου

SOMATOGRAPHIES
Contemporary Greek Painting
from the Sotiris Felios Collection

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ ΦΕΛΙΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ

Ο Σωτήρης Φέλιος ανήκει σε μια ιδιαίτερη κατηγορία συλλεκτών. Το συλλεκτικό του πάθος δεν πυροδοτείται από αλλότρια κίνητρα. Δεν συλλέγει για να επενδύσει, αλλά γιατί ερωτεύεται τα έργα που αγοράζει και επιθυμεί να τα αποκτήσει για να τα απολαμβάνει διαρκώς. Το είδος αυτό του συλλέκτη είναι ίσως το αρχαιότερο και το αυθεντικότερο. Αν δεν είχαν κατισχύσει το εμπόριο και το χρηματιστήριο της τέχνης, που έχουν διαστρέψει και ενίοτε ακυρώσει τα κριτήρια, όχι μόνο της αγοράς αλλά κυρίως της ίδιας της δημιουργίας, τότε οι συλλέκτες αυτοί και οι επιλογές τους θα αποτελούσαν σηματορούς και πυξίδες για να ανιχνεύσουμε τις κυρίαρχες καλλιτεχνικές τάσεις μιας εποχής, όπως γινόταν άλλοτε.

Ο συλλέκτης που ερωτεύεται ένα έργο τέχνης δεν το βλέπει αποκομμένο από τον δημιουργό του. Όχι μόνο γιατί είναι φυσικό να θέλει να μάθει περισσότερα για τον καλλιτέχνη, αλλά κυρίως γιατί οφείλει να παρακολουθήσει τη δημιουργική του εξέλιξη, αν επιθυμεί να εμπλουτίσει τη συλλογή του με αντιπροσωπευτικά δείγματα της πορείας του. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με τον Σωτήρη Φέλιο. Οι αισθητικές του προτιμήσεις προϋποθέτουν εκλεκτικές συγγένειες και εκείνες με τη σειρά τους ιδρύουν δεσμούς, θεμελιώνουν φιλίες. Ο συλλέκτης Φέλιος διατηρεί φιλικές σχέσεις με τους δημιουργούς των έργων της συλλογής του, πράγμα που του επιτρέπει να διεισδύει στα άδυτα της ποιητικής τους, να αποκτά μια βαθύτερη κατανόηση του έργου τους, να οξύνει το κριτήριο του στις επιλογές του.

Ο συλλέκτης με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που περιγράψαμε έχει ασφαλώς συγκεκριμένες αισθητικές προτιμήσεις. Ο Σωτήρης Φέλιος αγαπά τη ζωγραφική του καβαλέτου. Είναι από τους τελευταίους και από τους πιο φανατικούς οπαδούς της. Η αισθητική αυτή προτίμηση ανταποκρίνεται σε μια ισχυρότατη τάση της σύγχρονης ελληνικής καλλιτεχνικής δημιουργίας, την οποία υποστηρίζουν εδώ και καιρό και άλλοι συλλέκτες. Μια δεύτερη ενοποιητική δεσπόζουσα της συλλογής Φέλιου είναι ο ανθρωποκεντρικός της χαρακτήρας. Είναι σπάνιο να βρείτε ακατοίκητο τοπίο στην συλλογή του. Νομίζω ότι αυτό το στοιχείο χαρακτηρίζει και τη διαχρονική παράδοση της ιστορίας της ελληνικής τέχνης. Η καθαρή τοπιογραφία καλύπτει μόνο σύντομα διαλείμματα της ελληνικής ζωγραφικής. Η συλλογή Φέλιου έχει και ένα άλλο γνώρισμα που της χαρίζει έναν αέρα δυναμισμού και φρεσκάδας: εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, οι ζωγράφοι που την απαρτίζουν κυμαίνονται ηλικιακά από τα 40 ως τα 60 χρόνια με εξαίρεση μερικούς επιφανείς δασκάλους όπως ο Γιάννης Μόραλης κ.ά.

Η εικόνα του ανθρώπου επιβίωσε στην τέχνη σ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, μαρτυρώντας, μέσα από πολύτροπες μεταμορφώσεις, παραμορφώσεις, κατεδαφίσεις, αποδομήσεις, τις ιστορικές τύχες της ανθρωπότητας την αντίστοιχη περίοδο. Η πληγωμένη ακεραιότητά της έγινε το σύμβολο των παθών του αιώνα, επιβεβαιώνοντας τον λόγο του Πικάσο, που είχε ισχυριστεί ότι όταν κομματιάζεται η εικόνα του ανθρώπου στην τέχνη είναι γιατί στην πραγματική ζωή σφαγιάζονται αληθινοί άνθρωποι. Είναι γεγονός ότι στην Ελλάδα και σ' όλο τον μεσογειακό νότο, το εξιλαστήριο φως απορροφά και αποσοβεί τις εξπρεσιονιστικές εκρήξεις. Έτσι ακόμη και οι παραμορφώσεις δεν έχουν τον επιθετικό χαρακτήρα που μπορείς να συναντήσεις στην τέχνη του βορρά και ιδιαίτερα στις γερμανόφωνες περιοχές.

Η συλλογή Φέλιου επιβεβαιώνει αυτή την διαπίστωση. Η «διαστροφή» δεν φτάνει ποτέ στη νοσηρότητα. Κυμαίνεται ανάμεσα στην καθαρά μορφολογική, φορμαλιστική έκφραση, στην κοινωνιολογική παρατήρηση, στην ειρωνεία και ενίοτε στην υπαρξιακή μαρτυρία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι αστικές συναθροίσεις του Εδουάρδου Σακαγιάν, ένα οξύ ζωγραφικό σχόλιο πάνω στον μαζικό πολιτισμό, στην «ερημία των συνωστισμών» των σύγχρονων μεγαλουπόλεων. Η «άγρια» εξομολογητική ζωγραφική του Τάσου Μαντζαβίνου αναιρεί με την ειρωνεία και τον διακοσμητικό της οίστρο κάθε νοσηρότητα.

Οι «ρεαλιστές» ζωγράφοι της ομάδας είναι πολλοί. Αλλά καθένας βλέπει μian άλλη δική του πραγματικότητα, ακόμη και όταν απεικονίζει συγκεκριμένα πρόσωπα. Ο Στέφανος Δασκαλάκης και ο Γιώργος Ρόρρης, ζωγράφοι του κλειστού χώρου, ξαναβρίσκουν τις παλιές τεχνικές των μεγάλων ζωγράφων για να απεικονίσουν το σώμα ως εναγώνια εικόνα της φθοράς ο πρώτος, ως θρίαμβο της σφριγηλής και λαμπυρίζουσας σάρκας, ο δεύτερος. Και στους δύο καλλιτέχνες ο χώρος υφαίνεται γύρω από τα σώματα αιχμαλωτίζοντάς τα όπως η αράχνη.

Το ασύμπτωτο ενός ζευγαριού γίνεται το κύριο θέμα και στην ζωγραφική του Μιχάλη Μανουσάκη, που εγκιβωτίζει στο πλαίσιο του πίνακα τις ακροβασίες των σωμάτων που ίσως αδυνατούν να εναρμονιστούν στη ζωή, αλλά ισορροπούν στην τέχνη. Ο Χρόνης Μπότσογλου στη «Νέκυια» βλέπει το σώμα ως μνημονικό αποτύπωμα, ως οδυστηρή ανάδυση από το παλίμψηστο της μνήμης. Πεφιλημένοι νεκροί προσέρχονται σ' αυτό το προσκλητήριο νεκρόδειπνο κρατώντας ο καθένας το εμβληματικό κτέρισμα με το οποίο τον έχει συνδέσει ο ζωγράφος. Η κυρίαρχη ψυχρή χρωματική τονικότητα υποβάλλει την ατμόσφαιρα αυτής της «εις Άδου καθόδου». Σε μια τελετουργία μνήμης «ζώντων και νεκρών» μας καλεί να παραستούμε και το έργο του Χρήστου Μποκόρου. Αλλά εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με το υπεραισθητό βασίλειο των νεκρών, αλλά με τα «φώτα ολόφωτα» της παράδοσής μας: το ήλαρο φως των κεριών, το ακοίμητο φως του καντηλιού, που καίει με το λάδι της ελιάς κρατώντας ζωντανή τη μνήμη των απόντων, ο άρτος ο επιούσιος, αυτά τα ελάχιστα, ακουμπισμένα πάνω σ' ένα σανίδι, βασιτισμένο από τη χρήση, λειτουργούν ως σχεδιά επιβίωσης των Ελλήνων. Ζωγραφισμένα με την παραισθητική ακρίβεια των παλιών μαστόρων, αποκτούν την αξία ενός συμβόλου.

Οι ζωγράφοι της συλλογής Φέλιου διακρίνονται για την βαθιά γνώση των αρχών της τέχνης τους. Είναι ολοφάνερο ότι πριν απογειωθούν στη νούσφαιρα της ατομικής τους έκφρασης πέρασαν από σχολές αυστηρής πειθαρχίας με επιφανείς δασκάλους. Σχεδιαστές ή κολορίστες, ρεαλιστές ή δραπετές από την πραγματικότητα, οπαδοί του βλέμματος ή της φαντασίας, οι καλλιτέχνες της Συλλογής Φέλιου είναι αναμφισβήτητα εξαιρετικοί τεχνίτες, που μοιάζει να απολαμβάνουν την ελευθερία και την ανεξίτηρησκέια της μεταμοντέρνας συνθήκης.

Ο Σωτήρης Φέλιος, όχι μόνο δέχτηκε με ενθουσιασμό την πρότασή μας να φιλοξενήσουμε μια ανθολογία από την πλούσια συλλογή της συλλογής του στα παραρτήματά μας στο Ναύπλιο και την Σπάρτη, αλλά ανέλαβε με γενναιοδωρία να καλύψει χορηγικά και τις δύο εκθέσεις. Έχει την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μας.

Συχαίρω και ευχαριστώ τη Λαμπρινή Καρακούρτη-Ορφανοπούλου, επιμελήτρια του Παραρτήματος Ναυπλίου της Εθνικής Πινακοθήκης Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου, για την επιμέλεια της έκθεσης.

Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
Ομ. Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης
Διευθύντρια Εθνικής Πινακοθήκης
Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου

THE COLLECTOR SOTIRIS FELIOS AND HIS PAINTERS

Sotiris Felios belongs to a special category of collectors. His passion for collecting is not fired up by unknown motives. He does not collect artwork for the sake of making an investment: he does so because he falls in love with the works he buys and wishes to acquire them so that he can forever relish in them. It is therefore to be expected that he consults with no expert. This type of collector is probably the oldest and the most genuine kind. Had trade and the artistic stock market, which have twisted and at times even done away with not just market criteria but first and foremost creativity itself, not prevailed, such collectors and their choices would act as flagmen and compasses to help track down dominant art trends in any given era, much like the way it used to be after all.

A collector in love with a work of art does not view it in isolation, as though it is cut off from its maker. And this is so not just because it is only natural for the collector to wish to get to know more about the artist, but mostly because collectors do need to keep track of the artist's creative path and evolution, and even, if need be, encourage that much, as long as they aspire to enrich their collection with representative samples of an artist's personal voyage. This is exactly the case with Sotiris Felios. His aesthetic preferences presuppose elective affinities which in turn establish ties and foster friendships. The collector Sotiris Felios is on friendly terms with the creators of works in his collection, a fact which allows him to enter the sanctum of their poetics, get a deeper understanding of their work and sharpen his sophisticated set of selection criteria.

A collector with such special qualities, such as the one we have described, certainly has very specific aesthetic preferences. Sotiris Felios loves easel painting; he is one of the last and most fanatical proponents there of. Such aesthetic preferences are in line with a very strong trend in contemporary Greek art, which, for quite some time now, other collectors have been supportive of as well. Another unifying and dominant feature of the Sotiris Felios Collection is its anthropocentric character. It is hard to come across an uninhabited landscape in this collection. This feature is indicative of a perennial tradition in Greek art history. Pure landscape painting only spans short intervals in Greek painting. And the Sotiris Felios Collection has yet another characteristic feature giving it an air of dynamism and freshness: very few exceptions apart, painters are between 40 and 60 years of age with the exception of a few prominent teachers such as Yannis Moralis etc.

The image of man survived in art throughout the 20th century, bearing witness, through multimodal transformations, malformations, demolitions, deconstructions, to the historical fate of mankind time after time. Its injured integrity became the symbol of the century's trials and tribulations, thus confirming Picasso's allegation that whenever the image of man in art is broken it is so because real people are being slaughtered in real life. It is a fact that in Greece, and in all of the Mediterranean South for that matter, the propitiatory light absorbs and keeps expressionist explosions at bay. Thus, even deformations do not have the aggressive nature one may come across in the art of the North, especially in the German-speaking areas.

The Sotiris Felios Collection confirms this assertion. 'Perversion' never gets to the point of morbidity. It oscillates between a purely morphological, formalistic expression, sociological observation and irony. One such characteristic example is the urban gatherings of Edouard Sacaïllan, an insightful painter's commentary on mass culture and the 'wilderness of packing crowds' in the modern metropolises. The 'raw' confessional painting mode of Tassos Mantzavinos repudiates 'ferocity' through irony and decorative frenzy. The same occurs with the very expressive painting of Tassos Missouras.

There are many 'realist' painters in this group. Still, each and every one of them sees their own reality in a different manner, even when they sketch specific people and faces. Stephanos Daskalakis and Giorgos Rorris, enclosed-area painters, discover anew the old techniques of the grand master-painters and depict, respectively, the body as an agonizing image of attrition on the one hand and as the triumph of well-toned and glimmering flesh on the other. In the case of both the aforementioned artists, space is woven around human bodies trapping them like a spider.

The asymptote of a couple becomes the main theme for Michalis Manoussakis with his *mise en abyme* of bodies in acrobatic movements, bodies which find it rather hard to synchronise in real life, yet strike a balance through art. Chronis Botsoglou in his 'Nekyia' sees the human body as a mnemonic imprint, a painful emergence from the palimpsest of recollection. Those deceased and kissed in a last farewell come to this invitation to a funeral feast, an 'emblematic votive offering', which the painter has associated them with, in hand. A dominant cold chromatic tonality dictates the ambiance of this 'passage to the underworld'. Christos Bokoros invites us to partake in a ritual in memory of 'the living and the dead'. Still, this is not about the hypersensory kingdom of the dead, but the 'bright lights' of our tradition: the gladsome candlelight, the ever-shining votive light relying on olive oil to keep the memory of those gone alive, the holy light illuminating the night of the Resurrection, the daily bread and that other bread, the blessed altar bread. Those few, sparsely few things which rest on a wooden plank wounded by yearlong use, act as a raft for the survival of the Greeks. Painted with the parasthetic accuracy of the old master painters, works of art acquire a symbolic value.

Painters in the Sotiris Felios Collection stand out because they possess a profound knowledge of their art's principles. It is more than obvious that before taking off, headed for the noosphere of individual expression, they were taught at schools of strict discipline by illustrious teachers. Sketch artists or colourists, realists or escapists from reality, proponents of the real or the imaginary, all artists featured in this exhibition in Rome are no doubt great masters and craftsmen obviously enjoying the freedom and tolerance of the postmodern.

Sotiris Felios not only enthusiastically accepted our proposal to host an anthology from his extensive collection, at our annexes in Nafplion and Sparta, but he has also generously undertaken the sponsoring of both exhibitions. He has our love and gratitude.

I congratulate and thank Lambrini Karakourti-Orphanopoulou, Curator of the National Gallery Annex in Nafplion for putting together this exhibition.

Marina Lambraki-Plaka
Professor Emerita of Art History
National Gallery of Greece Director
Alexandros Soutzos Museum

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ARTISTS

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
STEFANOS DASKALAKIS

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ
MICHALIS MANOUSSAKIS

ΤΑΣΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ
TASSOS MANTZAVINOS

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΚΟΡΟΣ
CHRISTOS BOKOROS

ΧΡΟΝΗΣ ΜΠΟΤΣΟΓΛΟΥ
CHRONIS BOTSOGLOU

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΡΡΗΣ
GIORGOS RORRIS

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΑΚΑΓΙΑΝ
EDOUARD SACAILLAN

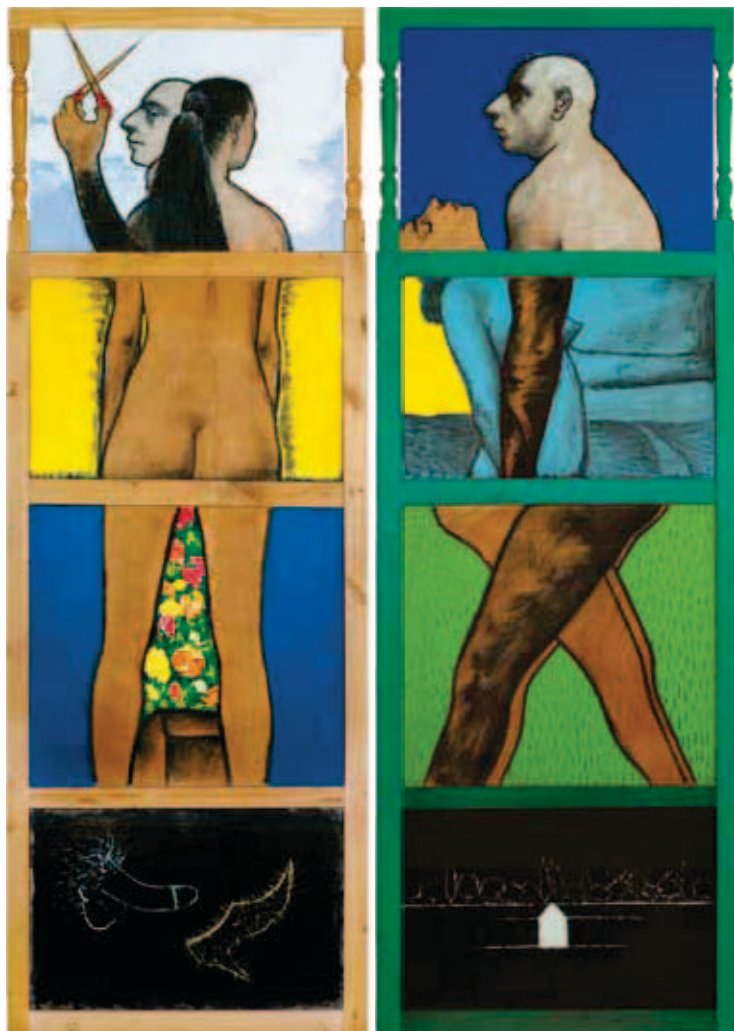
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
STEFANOS DASKALAKIS

Η Μυρτώ με ριγέ φόρεμα, 2004
λάδι σε μουσαμά, 210 x 130 εκ.
Myrto in a striped dress, 2004
oil on canvas, 210 x 130 cm

Ναταλία, 2009
λάδι σε μουσαμά, 160 x 140 εκ.
Natalia, 2009
oil on canvas, 160 x 140 cm

Χωρίς τίτλο (δίπτυχο), 2006
ακρυλικά και κάρβουνο σε ξύλο,
230 x 80 εκ. το καθένα
Untitled (diptych), 2006
acrylic and charcoal on wood,
230 x 80 cm each

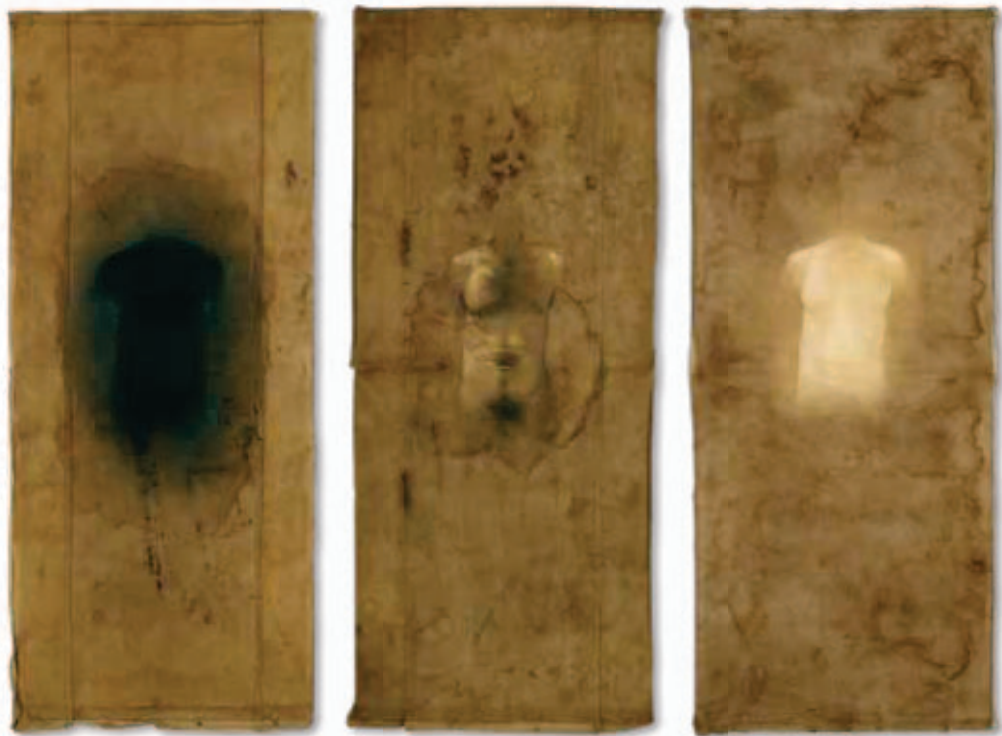
ΤΑΣΟΣ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ
TASSOS MANTZAVINOS

Βιογραφικό, 2006
λάδι σε χαρτόνι, 17,8 x 14,8 εκ. το καθένα
(24 έργα σε κοινό πλαίσιο)
Biography, 2006
oil on cardboard
17,8 x 14,8 cm each
(24 works in a common frame)

Φουσαρμόνικα, 2009
λάδι σε ξύλο, 90 x 11 x 1,7 εκ.
Harmonica, 2009
oil on wood, 90 x 11 x 1,7 cm

**Η σκοτεινή σκιά του ανθρώπου
φωτισμένη** (τρίπτυχο), 2004
χρώματα λαδιού σε παλιούς
ανοιγμένους σάκους μεταφοράς
καπνού, 257 x 112 εκ. το καθένα
**The dark shadow of man
illuminated** (triptych), 2004
oil paints on old, opened tobacco
sacks, 257 x 112 cm each

Σωτήρης Φέλιος, 1999
χρώματα λαδιού σε πανί σε ξύλο,
67,8 x 23,8 εκ.
Sotiris Felios, 1999
oil paints on wood,
67,8 x 23,8 cm

Μια προσωπική Νέκυια (26 πίνακες)
αρ.1 Ο Νεκρομάντης, 1993-2000
λάδι σε μουσαμά, 180 x 150 εκ.
A Personal Nekyia (26 paintings)
no.1 The Necromancer, 1993-2000
oil on canvas, 180 x 150 cm

Μια προσωπική Νέκυια (26 πίνακες)
αρ. 15, 1993-2000
λαδοπαστέλ, σκόνες αιογραφίας και
ξηρό παστέλ σε χαρτί κολλημένο σε
μουσαμά, 152,5 x 105 εκ.
A Personal Nekyia (26 paintings)
no. 15, 1993-2000
oil pastel, dry pastel, icon painting
pigments on paper mounted on canvas,
152.5 x 105 cm

Μια προσωπική Νέκυια (26 πίνακες)
αρ. 21, 1993-2000
λαδοπαστέλ, σκόνες αιογραφίας και
ξηρό παστέλ σε χαρτί κολλημένο σε
μουσαμά, 152,5 x 105 εκ.
A Personal Nekyia (26 paintings)
no. 21, 1993-2000
oil pastel, dry pastel, icon painting
pigments on paper mounted on canvas,
152,5 x 105 cm

Μια προσωπική Νέκυια (26 πίνακες)
αρ. 2 Ελπήνωρ, 1993-2000
λαδοπαστέλ, σκόνες αιογραφίας και
ξηρό παστέλ σε χαρτί κολλημένο σε
μουσαμά, 200 x 150 εκ.
A Personal Nekyia (26 paintings)
no. 2 Elpenor, 1993-2000
oil pastel, dry pastel, icon painting
pigments on paper mounted on canvas,
200 x 150 cm

Μια προσωπική Νέκυια (26 πίνακες)
αρ. 26 Τειρεσίας, 1993-2000
λαδοπαστέλ, σκόνες αιογραφίας και
ξηρό παστέλ σε χαρτί κολλημένο σε
μουσαμά, 200 x 150 εκ.
A Personal Nekyia (26 paintings)
no. 26 Tiresias, 1993-2000
oil pastel, dry pastel, icon painting
pigments on paper mounted on canvas,
200 x 150 cm

Ελισάβετ, 2002
λάδι σε μουσαμά, 134 x 161 εκ.
Elisabeth, 2002
oil on canvas, 134 x 161 cm

Μπλε Αλεξάνδρα, 2005-2006
λάδι σε μουσαμά, 221 x 231 εκ.
Blue Alexandra, 2005-2006
oil on canvas, 221 x 231 cm

Παρείσακτο βλέμμα, 2012
λάδι σε μουσαμά, 62 x 47,5 εκ.
Voyeuristic Gaze, 2012
oil on canvas, 62 x 47,5 cm

Αντριάννα, 2012
λάδι σε μουσαμά, 33 x 35 εκ.
Andrianna, 2012
oil on canvas, 33 x 35 cm

Χορός, 2012
λάδι σε μουσαμά, 50,5 x 40 εκ.
Dance, 2012
oil on canvas, 50,5 x 40 cm

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΑΚΑΓΙΑΝ
EDOUARD SACAILLAN

Βόλτα νυχτερινή, 2002-2003
λάδι σε μουσαμά, 160 x 150 εκ.
Evening stroll, 2002-2003
oil on canvas, 160 x 150 cm

Ασανσέρ, 2003
λάδι σε μουσαμά, 200 x 109 εκ.
Elevator, 2003
oil on canvas, 200 x 109 cm

Please visit the Collection's website
www.felioscollection.gr

